

Koji je tebe, Djevice, na nebo uzeo.
Koji je za nas trnjem okrunjen bio.
Koji nam se na svadbi u Kani objavio.
Koga si, Djevice, rodila.
Koji je na nebo uzašao.
Koga si, Djevice, Elizabeti u pohode nosila.
Koji je od mrtvih uskrsnuo.
Koji je za nas teški križ nosio.
Koji nam se u otajstvu euharistije darovao.
Koga si, Djevice, po Duhu Svetom začela.
Koji je tebe, Djevice, na nebu okrunio.
Koji je Duha Svetoga poslao.
Koji je na rijeci Jordanu kršten bio.
Koga si, Djevice, u hramu našla.
Koji je za nas raspet bio.
Koji se na gori preobrazio i svoju nam slavu objavio.
Koji se za nas krvavim znojem znojio.
Koga si, Djevice, u hramu prikazala.
Koji nam je kraljevstvo Božje navijestio i na obraćenje nas pozvao.
Koji je za nas bičevan bio.

1. grupa

Radosna otajstva krunice mole se ponedjeljkom i subotom.

Radosna otajstva krunice su:

1. K...
2. K...
3. K...
4. K...
5. K...

Radosna otajstva krunice govore nam o Isusovom...

Bog je poslao anđela Gabrijela u galilejski grad Nazaret k jednoj djevici koja je bila zaručena s čovjekom iz Kuće Davidove, a ime mu je bilo Josip. Djevici je bilo ime Marija. Ušavši k njoj u kuću, Anđeo je pozdravi ovim riječima: "Pozdravljam te, milosti puna! Gospodin je s Tobom ... Evo, 'Ti ćeš začeti i roditi Sina', komu ćeš nadjenuti ime Isus. On će biti velik i zvat će se Sin Previšnjega. Gospodin Bog dat će mu prijestolje Davida, oca njegova. On će vladati kućom Jakovljevom do vijeka. I kraljevstvo njegovo neće imati svršetka...". Tada Marija reče Anđelu: "Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi Tvojoj". Tada Anđeo ode od nje (Lk 1, 26-28; 31-33). Sve se to dogodilo kako bi se ispunilo što je po Proroku rekao Gospodin (Iz7, 14): "Evo, začet će djevica i roditi sina i nadjenut će mu ime Emanuel, što znači : Bog je s nama" (Mt 1, 21-23). "I Riječ tijelom postala i nastanila se među nama" (Iv 1, 14). Pri svom prvom dolasku u krhkosti naše ljudske naravi, on je ispunio pradavni Božji naum i otvorio nam put vječnoga spasenja. "U tome nam se očitovala ljubav Božja što je Bog poslao na svijet svoga jedinorođenoga Sina da živimo po njemu" (1 Iv 4, 9).

Tih je dana Marija krenula na put u brda i hitro stigla u jedan Judin grad. Ušavši u Zaharijinu kuću, pozdravila je Elizabetu... Napunivši se Duha Svetoga, Elizabeta je u sav glas uskliknula: "Najblagoslovljenija si Ti među ženama! I blagoslovljen plod utrobe Tvoje! Odakle meni to da majka Gospodina moga dolazi k meni?... Marija odgovori: "Slavi duša moja Gospodina; duh moj kliče od radosti u Bogu Spasitelju mome, jer milostivo pogleda na nezatnu službenicu svoju. Gle! Odsad će me 'blaženom zvati' svi naraštaji, jer mi velike stvari učini Silni, čije je ime sveto, i čije se milosrđe proteže od koljena do koljena nad onima koji ga štiju" (Lk 1, 42-43; 46-50).

Iz Nazareta su Josip i Marija uzišli u Betlehem. Dok su boravili u tome mjestu, Marija je rodila svoga Sina Prvorodjenca, zamotala ga u pelenice i položila u jasle, budući da za njih nije bilo mjesta u hotelu (Lk 2, 6-7). "Čestitima sviće ko svjetlost u tami: blag, milosrdan i pravedan Gospodin" (Ps 112, 4). U božanskom otajstvu Božića, on se, Riječ nevidljiva, pojavio vidljiv u našem tijelu. Rođen prije vjekova, započeo je opstojati u vremenu da bi na sebe preuzeo sve stvorenje, uzdigao ga iz njegova pada i povratio svekoliki svijet u Tvoj naum, o Oče, te k Tebi priveo raspršeno čovječanstvo... U njemu (Isusu Kristu našem Gospodinu) punim je sjajem zasvijetlila otajstvena razmjena koja nas je otkupila. Riječ je preuzela našu slabost, a smrtni je čovjek uzdignut na vječno dostojanstvo. A mi, ujedinjeni s Tobom u predivnom zajednoštvu, dijelimo Tvoj besmrtni život. "Otvorivši riznice svoje, magi ga obdariše zlatom, tamjanom i smirnom" (Mt 2, 11).

"Kad je došlo vrijeme njihova čišćenja, prema Mojsijevom zakonu, donesoše dijete u Jeruzalem da ga se prikažu Gospodinu, kako je zapisano u Zakonu Gospodnjem: 'Svako muško novorođenče neka se posveti Gospodinu'... Šimun ih blagoslovi i progovori njegovoj majci Mariji" (Lk 2, 22-23, 34).

Ukrasi dom Tvoj, o Sione. Prihvati Mariju, vrata nebeska, jer ona drži Kralja Slave... Primajući dijete Isusa u naručje, Šimun blagoslovi Boga i reče: "Ti si zaista svjetlo koje rasvijetli pogane i slavu naroda Tvoga". U nijednom drugom nema spasenja. Nema, naime, drugoga imena danog ljudima pod nebom, po kojemu bi se oni mogli spasiti (Dj 4, 12). Nebo i zemlja padaju ničice pred Tobom, Gospodine. Sva stvorenja klanjaju se imenu Tvomu. Riječ je Božja postala čovjekom i Sin je Božji postao Sinom čovječjim, da bi čovjek, sjedinjen s Riječju i primivši posinjenje, postao sinom Božjim.

Kad je navršio dvanaest godina, dijete se Isus, prema običajima židovskog blagdana Vazma, uputilo s Marijom i Josipom iz Nazareta u Jeruzalem. No, kad su istekli blagdanski dani i kad su se vraćali kući, dječak je Isus ostao u Jeruzalemu bez znanja svojih roditelja. Misleći da se nalazi među suputnicima, proputovali su dan hoda i zatim ga počeli tražiti među rodbinom i znancima. Nakon tri dana našu ga u hramu gdje sjedi među učiteljima, sluša ih i postavlja im pitanja. Svi koji su ga slušali, divili su se njegovu umu i njegovim odgovorima (Lk 2, 41-47).

2. grupa

Žalosna otajstva krunice mole se utorkom i petkom.

Žalosna otajstva krunice su:

1. K...
2. K...
3. K...
4. K...
5. K...

Žalosna otajstva krunice govore nam o Isusovom...

Tada se Isus, iziđavši iz blagovališta Posljednje večere, gdje je bio ustanovio Euharistiju, zaputi s učenicima u zaselak koji se zove Getsemani... Počeo se žalostiti i biti tjeskoban... Molio je ovako: "Oče moj, ako je moguće, neka me mimoiđe ovaj kalež. Ali neka ne bude moja, nego Tvoja volja" (Mt 26, 36-39). Kad ga je spopala tjeskoba, još je žarče molio. Njegov je znoj postao poput kapi krvi što su padale na zemlju (Lk 22, 44). Zatim je učenicima, kad ih je svladao san i kad su pozaspali na zemlji, rekao: "Došao je čas. Evo, Sin Čovječji predaje se u ruke grešnika. Ustanite! Hajdemo! Evo, izdajnik je moj sasvim blizu" (Mk 14, 41-42). "Došao je čas kada će se proslaviti Sin Čovječji" (Isus je tek bio navijestio učenicima svoju proslavu kroz vlastitu smrt.) A zatim je dodao: Zaista, zaista kažem Vam, ako pšenično zrno ne padne u zemlju i ne umre, ostaje samo. Ako li umre, rodi velik rod" (Iv 12, 23-24).

Oni pak što su Isusa uhitili, priveli su ga velikom svećeniku Kajfi. Kod njega su se sastali pismoznanci i starješine... Veliki svećenici i čitavo židovsko vijeće tražili su lažno svjedočanstvo protiv Isusa da bi ga mogli osuditi na smrt. No nisu uspjeli pronaći nijedno, premda su iskaze dali mnogi lažni svjedoci. Pljuvali su mu u lice i udarali ga šakama. Drugi su ga opet tukli štapovima govoreći: "Pogodi, Kriste, tko Te je udario?" Kad je svanulo, okovali su Isusa u lance, odveli ga i predali upravitelju Pilatu. Kad ga je ovaj ispitao, zapitao je svjetinu: "Što da učinim s Isusom zvanim Krist?" Svi su mu uglas odgovorili: "Raspni ga!". A on ih je tada upitao: "Kakvo je zlo učinio?" Oni su opet povikali iz svega glasa: "Raspni ga!". Pilat pak, želeći udovoljiti svjetini, pusti im nekoga Barabu. Pošto je dao izbičevati Isusa, predao ga je vojnicima da ga razapnu (Mt 26-27; Mk 15; Iv 18-19).

Vojnici su ga tada izveli u dvorište unutar sudske zgrade, sazvali i pripravili cijelo sudište. Odjenuli su ga u grimiz. Pošto su od trnja spleli krunu, natakneli su je na Isusovu glavu. Počeli su ga pozdravljati: "Zdravo, kralju židovski." Pri tom su ga tukli trstikom po glavi, pljuvali po njemu, klekali i padali pred njim ničice. Pošto su mu se izrugali, svukli su s njega grimiz i obukli mu njegovu odjeću. Zatim su ga izveli van i povelili da ga razapnu (Mk 15, 16-20; Mt 27, 27-31; Iv 19, 2-5). Krist je trpio za Vas, dajući Vam primjer da biste slijedili njegove stope (1 Pt 2, 21).

Vojnici su zatim zgrabili Isusa. A on se, noseći križ, uputio k mjestu Lubanji, što se hebrejski naziva Golgotom. I na tom su ga mjestu razapeli (Iv 19, 17-18). Ponudili su mu napitak, vino pomiješano sa žuču (Ps 69, 22). Okusivši napitak, nije ga htio piti. Kad su ga napokon razapeli, razdjelili su njegove haljine među sobom tako što su za njih bacili kocku. Posjedali su i stražarili. Povrh njegove glave postavili su natpis koji je isticao razlog njegove osude: "Ovo je Isus, kralj židovski" (Mt 27, 34-37). On je u svojem tijelu ponio grijeha naše na drvetu križa, da više ne bismo živjeli grijehu, nego pravednosti. Njegovim ste ranama i Vi ozdravljeni (1 Pt 2, 24-25). Tko slijedi mene, ne hoda u tami, nego ima svjetlo života (Iv 8, 12).

Kad su stigli na mjesto zvano Golgota, razapeli su Isusa i dvojicu razbojnika, jednoga njemu zdesna, a drugoga slijeva. Bilo je devet sati izjutra kad su ga razapeli. Prolaznici su ga grdili i vrijeđali. Kad je došlo podne, nastala je tama po svoj zemlji. Tako je ostalo sve do tri popodne. U tri sata Isus zavapi jakim glasom: "Eloi, Eloi, lama sabaktani?", što znači: "Bože moj, zašto si me ostavio?" Ispustivši snažan krik, Isus je izdahnuo... Satnik koji je stajao pred njim, videći da izdiše, reče: "Zaista, ovaj čovjek bijaše Sin Božji" (Lk 23, 33; Mk 15). Uz Isusov su križ stajale njegova Majka, sestra njegove Majke, Marija Kleofina i Marija iz Magdale. Ugledavši Majku i uz nju učenika kojega je ljubio, Isus reče Majci: "Ženo, evo Ti Sina." Tada reče i učeniku: "Evo Tvoje Majke." I od toga je časa učenik uze k sebi ... (Iv 19, 25-27). Bog nas nije odredio da budemo predmet njegove srdžbe, nego da steknemo spasenje po Gospodinu našem Isusu Kristu, koji je umro za nas, da bismo ... živjeli zajedno s njime (1 Sol 5, 9-10).

3. grupa

Slavna otajstva krunice mole se srijedom i nedjeljom.

Slavna otajstva krunice su:

1. K...
2. K...
3. K...
4. K...
5. K...

Slavna otajstva krunice govore nam o Isusovom...

Kad je prošla subota, u zoru prvoga dana u tjednu, Marija iz Magdale i druga Marija krenule su posjetiti Isusov grob. U tom je trenutku nastao veliki potres. Jedan je anđeo Gospodinov sišao s nebesa, približio se grobu, odvalio grobni kamen i sjeo na njega... Ženama je rekao: "Ne bojte se! Znam da tražite razapetog Isusa. On nije ovdje! Uskrsnuo je kako je rekao! Dođite i vidite mjesto gdje je bio položen, zatim krenite žurno i recite učenicima njegovim: 'Uskrsnuo je od mrtvih i, eto, pred Vama ide u Galileju. Ondje ćete ga vidjeti'" (Mt 28, 1-7). Krist je uskrsnuo od mrtvih... Ako je zbog jednoga čovjeka došla smrt, onda će zbog jednoga Čovjeka doći i uskrsnuće od mrtvih. I kao što svi umiru u Adamu, tako ćemo svi primiti u Kristu život (1 Kor 15, 20-22).

Uskrsnuli se Isus više puta ukazao svojim učenicima, podsjećajući ih na ono što ih je naučio. Dao im je vlast da opraštaju grijeh. Poslao ih je također da propovijedaju Evanđelje svakome stvorenju, čvrsto uvjereni da je on uvijek uz njih. U tome neka ih hrabri spoznaja da su se u njemu ispunile "sve stvari što su zapisane u Mojsijevu zakonu, u prorocima i psalmima... Uzdigavši ruke, on ih je blagoslovio. I dok ih je blagoslivljao, odvojio se od njih i bio uznesen na nebo" (Lk 24, 44; 50-51).

Ako ste, dakle, uskrsnuli s Kristom, tražite stvari što se nalaze tamo gore gdje se nalazi Krist koji sjedi s desne Očeve... Kad se bude očitovao Krist, Vaš život, tada ćete se i Vi očitovati s njime u slavi (Kol 3, 1-4). Naša je domovina na nebesima. Odande očekujemo kao spasitelja Gospodina Isusa Krista koji će preobraziti naše bijedno tijelo da bi ga suobličio sa svojim slavnim tijelom (Fil 3, 20-21).

Poslušavši Isusove upute (Lk 24, 49), apostoli su se vratili s Maslinskog brda u Jeruzalem... Kad su došli u grad, popeli su se na najviši kat blagovališta Posljednje večere, gdje su i stanovali. Bili su postojani i složni u molitvi zajedno s nekim ženama, i s Marijom, Majkom Isusovom (Dj 1, 12-14). Kad je završavala Pedesetnica (pedeseti dan nakon Uskrsa), bili su svi zajedno na istome mjestu. Iznenada se s neba začula tutnjava, kao od vjetra što snažno udara, i ispunila cijelu kuću u kojoj su bili. Pojavili su se jezici kao od plamena koji su se dijelili i silazili nad svakoga od njih. Svi su bili ispunjeni Duhom Svetim. Započeli su govoriti drugim jezicima kako im je Duh Sveti davao moć da se izraze (Dj 2, 1-4). Duh Sveti silazi na nas od Oca preko njegova Sina Isusa Krista. Po Duhu Svetomu dana nam je vjera, a po vjeri Krist stanuje u našim srcima.

Očuvana netaknutom od svake ljage istočnoga grijeha, završivši tok svojega zemaljskog života, Bezgrešna je Djevica dušom i tijelom bila uznesena u nebesku slavu. Gospodin ju je uzvisio za kraljicu svemira kako bi postala što suobličnija svojemu Sinu, Gospodaru gospodara i pobjedniku nad grijehom i smrću ... Isusova Majka ... sada proslavljena u nebu dušom i tijelom ... svijetli hodočasničkom narodu Božjem kao znak sigurne nade. Preljepa i sva proslavljena, Djevica Marija prelazi iz ovoga svijeta Kristu. Sjaji među svetima poput sunca među zvijezdama. Zbog Marijina se uzvišenja raduju anđeli i vesele arkandeli. Sveta Djevice među svim djevicama, slatka kraljice nebeska, učini da Tvoja djeca postanu nevina i da imaju ponizno i čisto srce. Udijeli nam mirne dane, bdij nad našim koracima, učini da ugledamo Tvojega Sina ispunjeni radošću u nebu.

Gospodin Bog Isusovu je Majku uzvisio kao kraljicu svemira. Na nebu se pokazao veličanstveni znak: Žena odjevena u Sunce, Mjesec pod njezinim nogama, a na glavi joj kruna od dvanaest zvijezda (Otk 12, 1). Razbudit će se oni što spavaju u prahu zemaljskom. Jedni na život vječni, drugi na sramotu i vječno ruglo. Mudri će zasjati poput svjetla na svodu nebeskom ...poput zvijezda, i to zauvijek (Dn 12, 2-3). Znamo, naime, ovo: kada se raspadne ovo naše tijelo, naša zemaljska kuća, primit ćemo prebivalište od Boga, prebivalište vječno, koje nije sagradio čovjek svojim rukama, prebivalište na nebesima (2 Kor 5, 1). Poslušnici će Božje Riječi klicati zauvijek ... (Otk 14, 3). Bože, bogat milosrđem, zbog velike ljubavi kojom si nas ljubio, od mrtvaca, kakvi bijasmo zbog naših grijeha, oživio si nas s Kristom. Milošću ste, naime, spašeni. S njim nas je uskrsnuo i s njim nas je postavio na nebesima (Ef 2, 4-6).

4. grupa

Otajstva svjetla krunice mole se četvrtkom.

Otajstva svjetla krunice su:

1. K...
2. K...
3. K...
4. K...
5. K...

Otajstva svjetla krunice govore nam o Isusovom...

Na krštenju je nebeski Otac za svakog od nas ponovio iste riječi i nazvao nas imenom. Tada smo istupili iz mnoštva otuđenih po iskonskom grijehu i vratili se u prisno prijateljstvo s Bogom Stvoriteljem kao Ocem. Molimo da postanemo svjesni toga dara što smo ga krštenjem primili. Neka nam Blažena Djevica Marija pomogne da dostojanstveno živimo vjeru svoga krštenja. Prigodom Isusova krštenja na rijeci Jordanu čuo se glas s neba. Bio je to glas nebeskog Oca. Poznato nam je da se zemaljski očevi brinu za djecu. Tu Otac nebeski odgovara potrebama ljudi, našim potrebama. On, koji je u pustinji hranio izabrani narod, sada ukazuje na svoga Sina da je njegov ljubljani, da ga je poslao kao kruh s neba, kruh istinski, koji daje život svijetu. U ovom otajstvu Krunice najavljeno nam je da je nebeski Otac svog Sina dao nama kao Jaganjca koji oduzima naše grijeha. Budimo zahvalni za taj dar!

Prisutnost Isusa i njegove majke Marije na svadbi pokazuje koliko je Bogu stalo do obitelji. U obiteljskom zajedništvu se događa dvostruki susret čovjeka s Bogom. Utjelovljenjem roditeljske ljubavi u novi naraštaj nastavlja se Božja zamisao o prisutnosti ljudskog roda na zemlji, a u poteškoćama obiteljskoga zajedništva očituje se da je Bog spreman pomoći u svakoj potrebi. Isus je na svadbi u Kani Galilejskoj svojom prisutnošću potvrdio svetost ženidbenog staleža, a svojim čudom očitovao Božju spremnost pomoći u potrebi. Svadbena slavlja tijekom cijele povijesti svijeta praćena su zajedničkim stolom i blagovanjem. Blagovanje ljude međusobno povezuje, učvršćuje prijateljstvo u ljubavi. Vrijednost zajedništva za stolom cijenila je i u djelo provodila Crkva od samih početaka. Okupljala se na »lomljenje kruha« (Dj 2, 42). Tu je nalazila nadahnuće za djela uzajamna pomaganja i za različitost oblika kršćanskog svjedočenja. Zamolimo nebesku majku da nam pomogne shvatiti i u konkretnost života provesti socijalnu dimenziju Crkve.

Čovjek traga za punim smislom života. Ne uspijeva ga pronaći, a ni ostvariti u zemaljskom i prolaznom. Bog, koji je Ljubav, očinskom je ljubavlju prišao ljudima. Poslao je svoga Sina na svijet da ljudski život obasja Vječnom Istinom. Pozivom na obraćenje Isus poziva na Očev put. Presudan je to poziv za svakog čovjeka, za svakog od nas. Molimo da nas obasja svjetlo Istine, kako bismo obnovili u sebi krsnu milost i sigurnijim korakom išli prema konačnome cilju. Razmišljajući o sadržaju ovog otajstva, molimo Božju pomoć za naše osobno obraćenje, kako bismo, nahranjeni euharistijskom Kristom, uspješnije dijelili kruh njegove ljubavi.

Na putu prema Jeruzalemu Isus uzima Petra, Jakova i Ivana, odlazi s njima na visoku goru i pred njima se pokazuje u nebeskoj slavi. Na tom će putu prema Jeruzalemu biti odbačen od ljudi, mučen i ubijen. Isus ukazuje apostolima da njegovo poniženje ne će imati posljednju riječ. Ovo otajstvo nas uvjerava: nije ludo ni preuzetno nadati se konačnom dobru kada se to čini s Bogom. Molimo da nas Božja dobrotu, kojom smo zamilovani u krštenju, trajno prati da ostanemo uspravni u trenucima iskušenja i nevolja! Isus putuje danas s nama u slici betlehemske djeteta, u slici Jaganjca koji oduzima grijeh svijeta, u prilikama kruha i vina i kao uskrsli Gospodin. Blagujući s euharistijskog stola, prepoznamo Isusovo božansko lice i molimo snagu da budemo jaki u svim izazovima života. Evanđeoski prizor Isusova preobraženja, u kojemu trojica apostola ostaju zaneseni Isusovom ljepotom, poziva nas da uperimo pogled u lice Isusa Krista, prisutna među nama u svetohraništu. Zamolimo Gospodina Isusa da bude uz nas u poteškoćama života i na smrti. Tada patnja ne će boljeti i smrt ne će imati žalac kada njegova slava u njoj odsijeva.

Ovo otajstvo nam naglašava da je euharistijsko slavlje povlašteno mjesto susreta s Gospodinom. Tu se on iznova uprisutnjuje među svojima, tumači pisma, grije srca i prosvjetljuje razum, otvara oči i daje se prepoznati. Trajno je prisutan poziv Crkve koji blaženi papa Ivan Pavao II. ponavlja riječima: »Predragi, susretnite Krista, razmatrajte ga na osobit način u euharistiji koju se slavi i časti kao izvor života i apostolskog djelovanja.« (Homilija 2. 2. 2001.) »Euharistija, spomen Gospodinove žrtve, središte je života Crkve i svake zajednice, ona oblikuje iznutra obnovljeni život vlastitoga života i apostolsko poslanje.« (Instrukcija Ponovo krenuti od Krista, 26) Pridružimo se Gospodinu, koji nas u euharistiji uzima u svoju vlastitu pashalnu žrtvu, gdje se s njim prinosimo i prineseni smo Ocu. U Marijinoj školi naučimo se susretati s Kristovim euharistijskim licem i neka ti susreti pobude u nama osjećaje divljenja i zahvalnosti.

Smajlići za izbor grupe:

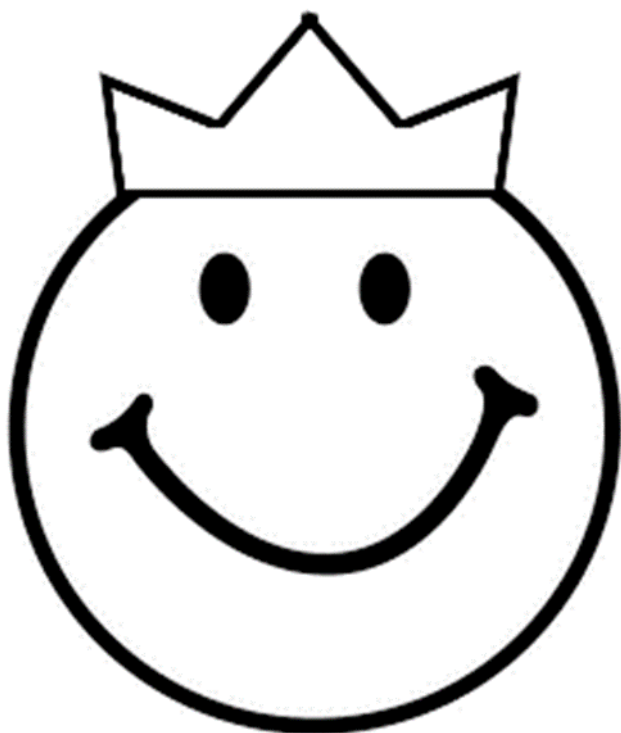
1. grupa

2. grupa

3. grupa

4. grupa

